

5 Απριλίου, 1994

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Σ. Ν. ΒΟΥΝΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 54/90)

Διοικητικό Δίκαιο — Γενικές αρχές — Ανάκληση διοικητικών πράξεων — Παράνομες ευμενείς πράξεις — Εύλογος χρόνος — Το εύλογο του χρόνου είναι θέμα πραγματικό και κρίνεται κατά περίπτωση — Χρόνος δεκαπέντε μηνών που παρέλευσε μέχρι την ανάκληση ευμενούς επιβολής εισαγωγών δασμών υπό επιφύλαξη, κρίθηκε εύλογος. 5

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε με την προσφυγή την πτώση της εγγύησης που είχε καταβάλλει στο Τελωνείο Λάρνακας προκειμένου να εισαγάγει τα προϊόντα της με προτιμησιακούς συντελεστές δασμολογίες ως προερχόμενα από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. 10
 Το σχετικό πιστοποιητικό που είχε παρουσιάσει η αιτήτρια αποδείχθηκε μετά από έρευνα εσφαλμένο με αποτέλεσμα να επιβληθούν πληρεις δασμοί δεκαπέντε μήνες μετά την εισαγωγή των προϊόντων με βάση τους προτιμησιακούς συντελεστές. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Είναι γενική αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι κατά κανόνα οι νόμιμες διοικητικές πράξεις από τις οποίες δημιουργήθηκαν δικαιώματα για το διοικούμενο δεν ανακαλούνται. Παράνομη όμως διοικητική πράξη από την οποία δημιουργήθηκε ευμενής για το διοικούμενο κατάσταση μπορεί να ανακληθεί, αλλά όχι μετά πάροδο μακρού χρονικού διαστήματος, εκτός εάν η παράνομη αυτή πράξη προκλήθηκε από απατηλή ενέργεια εκείνου που οφελήθηκε, οπότε 25

λόγω του δόλου αυτού η πράξη ανακαλείται οσοδύρτοτε χρόνος και αν παρέλθει.

5 2. Είναι φανερό ότι η ανάκληση της φορολογίας που επιβλήθηκε εν
προκειμένω είναι πλήρως αιτιολογημένη δεδομένου ότι η φορολο-
γία ήταν εσφαλμένη και παράνομη, λόγω της ενέργειας των ιδίων
10 των αιτητών, γεγονός το οποίο προκύπτει σαφώς από τα αποτελέ-
σματα της έρευνας που διενήργησαν οι τελωνειακές αρχές του
Ηνωμένου Βασιλείου, οι οποίες ήσαν οι μόνες που μπορούσαν να
διακριβώσουν τα πραγματικά γεγονότα και να ανασκευάσουν το
πιστοποιητικό το οποίο εξέδωσαν ενωρίτερα, πάλιν μετά από δική
τους έρευνα, το οποίο ήταν λανθασμένο και το οποίο εχρησιμο-
ποίησαν οι αιτητές προς όφελός τους.

15 3. Πράγματι η ανάκληση της φορολογίας έγινε μετά παρέλευση δεκα-
πέντε περίπου μηνών από της ημέρας που εξεδόθη η απόφαση. Εί-
ναι φανερό όμως ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε χωρίς υπαίτια κα-
θυστερήση κάτω από τις δεδομένες συνθήκες της υπόθεσης. Το εύ-
λογο του χρόνου είναι θέμα πραγματικό, το οποίο αποφασίζεται
20 στην κάθε περίπτωση, ανάλογα με τα περιστατικά της. Στη συγκεκρι-
μένη δε περίπτωση η ανάκληση έγινε μέσα σε εύλογο χρονικό
διάστημα.

25 Εν πάση όμως περίπτωσηει στην προκειμένη περίπτωση φαίνεται
ότι από την προσέγγιση του Ανώτερου Τελώνη Λεμεσού, ο οποίος
ζήτησε την καταβολή χρηματικής παρακαταθήκης το θέμα της τελι-
κής διευθέτησης του σχετικού δασμού έμεινε ανοικτό για περαιτέρω
διερεύνηση. Η αιτήτρια εταιρεία ε γνώριζε γι αυτό και θα έπρεπε να
λάβει τα οποιαδήποτε μέτρα της. Η όλη δεν ενέργεια προκλήθηκε
30 από το ανακριβές πιστοποιητικό που υπέβαλαν οι ίδιοι οι αιτητές
και για το οποίο υπήρξαν από την πρώτη στιγμή αμφιβολίες:

35 Απόλυτα σχετική είναι η απόφαση **Σ. Ν. Βουνιώτη και Υιοί Ατδ. v. Κυπριακής Δημοκρατίας**, τα γεγονότα της οποίας είναι πανομοιό-
τυπα με αυτά της κρινόμενης υπόθεσης.

40 4. Αναμφίβολα η επίδικη απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη
όπως φαίνεται από το περιεχόμενο του φακέλου, και λήφθηκε
ύστερα από τη δέουσα, κάτω από τις περιστάσεις έρευνα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 467,

Paschali v. Republic (1966) 3 C.L.R. 593, 5

Karayiani v. Republic (1974) 3 C.L.R. 420.

Charalambides v. Republic (1964) C.L.R. 326,

Director of the Department of Customs and Excise v. Grecian Hotel Ltd
(1985) 2 C.L.R. 476, 10

Σ. Ν. Βουνιώτης και Υιοί Λτδ v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1113.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία κριθήκε ότι τα είδη τα οποία είχαν εισάξει οι αιτητές θα έπρεπε να είχαν επιβαρυνθεί με εισαγωγικό δασμό και προσφυγική επιβάρυνση με γενικούς συντελεστές. 20

Δ. Παπαχρυσόστομου, για τους Αιτητές.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 25

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με τη προσφυγή αυτή η αιτήτρια Εταιρεία ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση ημερομηνίας 5 Οκτωβρίου 1989 που περιέχεται στο Τεκμήριο 1, είναι εξ υπαρχής άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος. 30

Στο Τεκμήριο 1, το οποίο παρατίθεται στα Αγγλικά, όπως γράφτηκε τότε, αναφέρονται τα πιο κάτω: 35

"I refer to deposit No. A477/88 of 2.9.88 for CYP3.200. which you have lodged pending Director's decision as to the preferential treatment of 200 cartons wild shrimps, imported on 30.8.88 per M/V TZIMAR in container No. CISU 370006/9 and cleared under the above deposit. 40

2. The Director Department of Customs & Excise, to whom the

matter was reported has informed me that these shrimps did not satisfy the provision of the E.E.C. Customs Association Agreement and therefore, they should have been charged with duty at general rate. He also informed me that he would be prepared to compound this case on payment by you of a compounded sum of CYP40,- otherwise the case will be litigated. Furthermore, he requested me to furnish you with a copy of his Notice regarding the eligibility of goods for preferential treatment, which is enclosed herewith, and to warn you that in future similar offences will be dealt more severely.

3. Please note that the compounded sum of CYP40,- can be deducted from the CYP3.200,- of the deposit and the balance of CYP103,02 which will be left after deducting all duties and other fees, will be remitted to you.

4. Please inform me by return of mail whether you accept the above offer."

Στις 2 Σεπτεμβρίου 1983 οι αιτητές μέσω του τελωνειακού τους πράκτορα κατέθεσαν στο Τελωνείο της Λάρνακας, διασάφηση εισαγωγής στο προκαθορισμένο για τον σκοπό αυτό έντυπο μαζί με τιμολόγια και άλλα σχετικά έγγραφα, για τον τελωνισμό ποσότητας κατεψυγμένων οστρακοειδών (γαρίδων) σολωμών και άλλων θαλασσινών (Παραρτήματα 1-2). Στη διασάφηση επισύναψαν και Πιστοποιητικό Κινήσεως EUR.1 με αρ. Q512271 (Παράρτημα 3), σύμφωνα με το άρθρο 6(1) του Παραρτήματος του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας της Συνιστώσας Σύνδεση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αρ. 1404 της 30 Νοεμβρίου 1977 (αρ. 2305), διεκδικώντας προτιμσιακή μεταχείριση δυνάμει του άρθρου 4(1) και (2) του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1989, (Νόμος αρ. 120 του 1989).

Επειδή κατά το φυσικό έλεγχο που διενεργήθηκε πριν από την παράδοση των εμπορευμάτων στους εισαγωγείς, είχαν εγερθεί κάποιες αμφιβολίες κατά πόσο πράγματι πληρούντο οι πρόνοιες των κανόνων καταγωγής του Πρωτοκόλλου, ο Ανώτερος Τελώνης Λεμεσού επέτρεψε μετά από απαίτηση των εισαγωγέων της παράδοσης τους αφού καταβλήθηκε χρηματική παρακαταθήκη (deposit) δυνάμει του άρθρου 156 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1967 (Νόμος αρ. 82 του 1967) και διαβίβασε την υπόθεση στο Αρχιτελωνείο για διερεύνηση του θέματος.

Δυνάμει των προνοιών του άρθρου 24(1) του προαναφερθέντος Πρωτοκόλλου ο καθ' ου η αίτηση απηλύθινε επιστολή με αρ. 277/6 και ημερομηνίας 17 Ιανουαρίου 1989 στις τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου με την οποία ζήτησε να εξακριβωθεί η αυθεντικότητα και η ακρίβεια του Πιστοποιητικού Κινήσεως (Παράρτημα 4), που παρουσιάστηκε. 5

Οι τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου σε απαντητική επιστολή τους με ημερομηνία 24 Απριλίου 1989 πληροφόρησαν τον καθ' ου η αίτηση ότι από έρευνες που διενήργησαν βρήκαν ότι αριθμός ειδών τα οποία είχαν συμπεριληφθεί στο υπό αναφορά Πιστοποιητικό Κινήσεως δεν ήταν Κοινοτικής προέλευσης διότι δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις της συμφωνίας Κύπρου-Ε.Ο.Κ. Σαν επακόλουθο σύμφωνα με το άρθρο 5 του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1989, (Νόμος αρ. 120 του 1989), τα είδη αυτά θα έπρεπε να είχαν επιβαρυνθεί με εισαγωγικό δασμό και προσφυγική επιβάρυνση με γενικούς συντελεστές (Παράρτημα 5). 10 15

Από τα πιο πάνω προέκυψε ότι οι εισαγωγείς παρουσιάζοντας το πιο πάνω Πιστοποιητικό ενήργησαν κατά παράβαση του άρθρου 4(1) και (2) του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1988, (Νόμος αρ. 58 του 1988), και του άρθρου 188 του Νόμου αρ. 82 του 1967 και ως εκ τούτου ο καθ' ου η αίτηση με επιστολή του ημερομηνίας 30 Μαΐου 1989 έδωσε οδηγίες στον Ανώτερο Τελώνη Λεμεσού να διακονίσει τη χρηματική παρακαταθήκη επιβάλλοντας γενικό συντελεστή δασμού για τα είδη που δεν πληρούσαν τους κανόνες καταγωγής και να απαιτήσει την πληρωμή ποσού ΛΚ40 για το συμβιβασμό του διαπραχθέντος αδικήματος της αναληθούς δήλωσης (Παράρτημα 6). 20 25 30

Ο Ανώτερος Τελώνης Λεμεσού με επιστολή του ημερομηνίας 5 Δεκεμβρίου 1989 πληροφόρησε τους εισαγωγείς για τα αποτελέσματα της έρευνας και ζήτησε την καταβολή του συμβιβαστικού ποσού των ΛΚ40 αντί της ποινικής του δίωξης (Παράρτημα 7). 35

Είναι η θέση των αιτητών ότι υπέβαλαν νομοτύπως όλα τα έγγραφα και με βάση αυτά επιβλήθηκε η σχετική φορολογία. Παρόλο τούτο μετά πάροδο δεκαπέντε μηνών και αφού δημιουργήθηκαν για το διοικούμενο δικαιώματα, με τη διάθεση των εμπορευμάτων αυτών, με βάση το κόστος των και την επιβληθείσα φορολογία, ανέκαλεσε την απόφασή του και επέβαλε νέα φορολογία επί των εμπορευμάτων χωρίς προτιμησιακή μεταχείριση πράγμα, παράνομο με βάση την προαναφερθείσα νομολογία. 40

Είναι επίσης η θέση των αιτητών ότι η απόφαση στερείται αιτιολογίας, ότι ο καθ' ου η αίτηση εβάρσισε την προςβαλλόμενη απόφασή του επί του περιεχομένου της επιστολής, ημερομηνίας 24 Απριλίου 1989, την οποία το Τελωνείο της Αγγλίας του απέστειλε, στην οποία δεν περιέχονται γεγονότα, αλλά μόνο συμπεράσματα του Τελωνείου της Αγγλίας, ότι ορισμένα εμπορεύματα δεν ικανοποιούν τους όρους της συμφωνίας συνδέσεως Κύπρου - Ε.Ο.Κ., χωρίς να δίδονται οι λόγοι. Τα δε πιο πάνω συμπεράσματα του Τελωνείου της Αγγλίας βρίσκονται σε αντίθεση με το EUR 1 που το Τελωνείο της Αγγλίας εξέδωσε και συνόδευσε τα εμπορεύματα.

Οι αιτητές επικαλούνται το άρθρο 24(3) του Πρωτοκόλλου, το οποίο προβλέπει ότι "τα αποτελέσματα ταύτα δέον να είναι τοιαύτα ούτως ώστε να καθιστούν την απόφασιν κατά πόσον το αμφισβητούμενο πιστοποιητικόν κινήσεως EUR 1 αναφέρεται εις τα πραγματικώς εξαχθέντα εμπορεύματα, ως και κατά πόσον τα εμπορεύματα δύνανται εν τη πραγματικότητι να τύχουν της προτιμησιακής μεταχειρήσεως." Στην παρούσαν περίπτωση το τελωνείον της Αγγλίας ώφειλεν να πληροφορήσει τις τελωνειακές αρχές της Κύπρου περί των αποτελεσμάτων της επαληθεύσεως και να θέσει ενώπιόν τους τα γεγονότα διά να αποφασίσουν οι ίδιες κατά πόσον τα εμπορεύματα μπορούσε να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως και όχι να αποφασίσουν ότι από τις έρευνες των απεδείχθη ότι ορισμένα εμπορεύματα δεν ικανοποιούν τους όρους συμφωνίας συνδέσεως Κύπρου - Ε.Ο.Κ..

Είναι γενική αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι κατά κανόνα οι νομικές διοικητικές πράξεις από τις οποίες δημιουργήθηκαν δικαιώματα για το διοικούμενο δεν ανακαλούνται. Παράνομη όμως διοικητική πράξη από την οποία δημιουργήθηκε ευμενής για το διοικούμενο κατάσταση μπορεί να ανακληθεί, αλλά όχι μετά πάροδον μακρού χρονικού διαστήματος, εκτός εάν η παράνομη αυτή πράξη προκλήθηκε από απατηλή ενέργεια εκείνου που οφελήθηκε, οπότε λόγω του δόλου αυτού η πράξη ανακαλείται οσοδύητοτε χρόνος και αν παρέλθει. (Βλέπε Στασινόπουλλος Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών 1964, έκδοσις 4, σελ. 230 κλπ). Η πιο πάνω αρχή έχει υιοθετηθεί μεταξύ άλλων και στις πιο κάτω αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, *Παναγιώδης v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1972) 3 Α.Α.Δ. 467, *Πασγάλη v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 593, *Καραγιάννης v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1974) 3 Α.Α.Δ. 420, *Χαραλαμπίδης v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1964) Α.Α.Δ. 326.

Σχετική επίσης είναι η υπόθεση *Director of the Department of Customs & Excise v. Grecian Hotel Ltd* (1985) 2 C.L.R. 476 όπου

η Ολομέλεια είπε -

“Having given due consideration to every aspect of the case, we are unable to uphold the judgment of the trial Court. The imposition of customs duties is an administrative act and like every administrative act it may, in appropriate circumstances, be revoked. As Triantafyllides J., as he then was observed, in *A. & S. Antoniadis & Co. v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 673, there is power in administrative law to revoke an erroneous decision and decisions of the customs authorities are no exception. A decision revoking an earlier one, is reviewable under Article 146.1 of the Constitution, in accordance with settled principles of administrative law pertaining to the validity of revocatory acts. As explained by Stassinopoulos there is power in administrative law to revoke an illegal administrative act, that is, an act contrary to law. Thus there is amenity on the part of the Administration to recall a decision claimed to be contrary to law. Whether this power was properly exercised in the present case is a matter of no concern to us for the review of any such act could only be undertaken in the context of proceedings challenging the act, under Article 146.1 of the Constitution. Every illegal administrative act is liable, in appropriate circumstances, to revocation, the effect of which is to remove the decision recalled and create a new situation in law, definitive of the rights of those affected thereby.”

Είναι φανερό ότι η ανάκληση της φορολογίας που επιβλήθηκε είναι πλήρως αιτιολογημένη δεδομένου ότι η φορολογία ήταν εσφαλμένη και παράνομη, λόγω της ενέργειας των ίδιων των αιτητών, γεγονός το οποίο προκύπτει σαφώς από τα αποτελέσματα της έρευνας που διενήργησαν οι τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, οι οποίες ήταν οι μόνες που μπορούσαν να διακριβώσουν τα πραγματικά γεγονότα και να ανασκευάσουν το πιστοποιητικό το οποίο εξέδωσαν ενωρίτερα, πάλιν μετά από δική τους έρευνα, το οποίο ήταν λανθασμένο και το οποίο εχρησιμοποίησαν οι αιτητές προς όφελός τους.

Πράγματι η ανάκληση της φορολογίας έγινε μετά παρέλευση δεκαπέντε περίπου μηνών από της ημέρας που εξεδόθη η απόφαση. Είναι φανερό όμως ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε χωρίς υπαίτια καθυστέρηση κάτω από τις δεδομένες συνθήκες της υπόθεσης. Το εύλογο του χρόνου είναι θέμα πραγματικό, το οποίο αποφασίζεται στην κάθε περίπτωση, ανάλογα με τα περιστατικά της. Στη συγκεκριμένη δε περίπτωση η ανάκληση έγινε κατά τη γνώμη μου μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

5   Εν πάση όμως περιπτώσει στην προκειμένη περίπτωση φαίνεται
 ότι από την προσέγγιση του Ανώτερου Τελώνη Λεμεσού, ο οποίος
 ζήτησε την καταβολή χρηματικής παρακαταθήκης, όπως αναφέρθη-
 κε νωρίτερα, το θέμα της τελικής διευθέτησης του σχετικού δασμού
 έμενε ανοικτό για περαιτέρω διερεύνηση. Η αιτήτρια εταιρεία εγνώ-
 ριζε γι' αυτό και θα έπρεπε να λάβει τα οποιαδήποτε μέτρα της. Η
 όλης δε ενέργεια προκλήθηκε από το ανακριβές πιστοποιητικό που
 υπέβαλαν οι ίδιοι οι αιτητές και για το οποίο υπήρξαν από την πρώ-
 τη στιγμή αμφιβολίες.

10

          Απόλυτα σχετική είναι η απόφαση στην **Σ. Ν. Βουνιώτης και Υιοί Ατδ. v. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1113, τα γεγο-
 νότα της οποίας είναι πανομοιότυπα με αυτά της κρινόμενης υπό-
 θεσης, στην οποία αναφέρονται τα εξής:

15

          “Πράγματι η ανάκληση της επίδικης φορολογίας έγινε μετά
 που πέρασαν οχτώ περίπου μήνες από την ημέρα που εκδόθηκε
 η απόφαση. Είναι φανερό όμως ότι ο Διευθυντής κάτω από τις
 συνθήκες της υπόθεσης δεν ενήργησε με οποιαδήποτε αδικαιολό-
 20   γητη καθυστέρηση και πρέπει να λεχθεί ότι η ανάκληση έγινε υπό
 τις περιστάσεις σε εύλογο χρονικό διάστημα. Θα πρέπει εδώ να
 λεχθεί ότι το θέμα του χρονικού διαστήματος από την ημέρα της
 έκδοσης της πράξης ως την ημέρα της ανάκλησής της είναι ένα
 θέμα πραγματικό και αποφασίζεται στην κάθε περίπτωση ανά-
 25   λογα με τα περιστατικά της. Όπως φάνηκε ο Διευθυντής έπρεπε
 να προβεί σε έρευνα με τις αρχές μιας άλλης χώρας και είναι λο-
 γικό να αναμένεται κάποια καθυστέρηση. Εν πάση περιπτώσει
 τα εμπορεύματα αντικείμενο της επίδικης απόφασης ήταν τέτοι-
 30   ας φύσης που θα είχαν διατεθεί σε πολύ σύντομο χρονικό διά-
 στημα μετά την εισαγωγή τους.”

30

          Σε ό,τι αφορά το ερώτημα κατά πόσο έγινε η δέουσα έρευνα πα-
 ραπομπή μπορεί να γίνει στο πιο κάτω απόσπασμα από την υπόθε-
 ση **Σ. Ν. Βουνιώτης και Υιοί Ατδ** (πιο πάνω).

35

          “Η έκταση της έρευνας που ένα διοικητικό όργανο διεξάγει με
 σκοπό τη λήψη μιας διοικητικής απόφασης εξαρτάται από τα γε-
 40   γονότα της κάθε περίπτωσης και στην προκειμένη περίπτωση ο
 Διευθυντής Τελωνείων ερεύνησε το θέμα κατά πόσο τα εισαχθέ-
 ντα προϊόντα από την αιτήτρια εταιρεία προήρχοντο από την
 Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και ζητούσε την επαλήθευση
 και την ακρίβεια του πιστοποιητικού EURI που συνόδευε την ει-
 σαγωγή των εμπορευμάτων.

40

Αναμφίβολα η επίδικη απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη όπως φαίνεται από το περιεχόμενο του φακέλου, και λήφθηκε ύστερα από τη δέουσα, κάτω από τις περιστάσεις έρευνα.

Έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.